

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 5C/156/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8513202163
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Judita Dubjelová
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2015:8513202163.2

Rozhodnutie

Okresný súd Stará Ľubovňa samosudkyňou JUDr. Juditou Dubjelovou v právnej veci žalobcu CASH COLLECTORS SK s. r. o., so sídlom Mlynské Nivy 49, Bratislava, IČO: 44 703 015, prav. zast. Havel Holásek & Partners s.r.o., advokátska kancelária so sídlom Mlynské Nivy 49, Bratislava, IČO: 36 856 584 proti žalovanému E. P., nar. X.X.XXXX, bytom Y. E. XXX občanovi SR, za účasti vedľ. účastníka na strane žalovaného Združenie na ochranu práv spotrebiteľa HOOS, Námestie Legionárov 5, Prešov, IČO: 42 176 778, prav. zast. JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom AK, Sov. Hrdinov 163/66, Svidník v konaní o zaplatenie 3 844,97 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a**.

Žalovanému súd **n e p r i z n á v a** náhradu trov konania.

Žalobca je **p o v i n n ý** uhradiť vedľajšiemu účastníkovi Združenie na ochranu práv spotrebiteľa HOOS, Námestie Legionárov 5, Prešov náhradu trov konania v rozsahu 100 % na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. Igora Šafranku č. účtu XXXXXXXX/XXXX, IBAN:SK XX XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, SWIFT: R., VS: XXXXXX. O výške trov konania súd rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca podal na súd dňa 3.5.2013 žalobu, ktorou sa domáhal zaplatenia sumy 3 844,97 eur, zmluvného úroku vo výške 18,40 % ročne zo sumy 3 504,45 eur od 5.7.2011 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 3 504,45 eur od 5.7.2011 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že jeho právny predchodca Slovenská sporiteľňa, a.s., Bratislava (ďalej len pôvodný veriteľ) uzatvoril so žalovaným zmluvu o splátkovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX (ďalej len úverovú zmluvu) dňa 2.11.2006, ktorej súčasťou boli Všeobecné obchodné podmienky Slovenskej sporiteľne účinné od 1.8.2002 (ďalej len VOP), Osobitné obchodné podmienky Slovenskej sporiteľne pre poskytnutie úverov a povolených prečerpaní účinné od 1.2.2006 (ďalej len ÚP) a Sadzobník poplatkov Slovenskej sporiteľne. Na základe tejto zmluvy pôvodný veriteľ poskytol žalovanému peňažné prostriedky vo výške 1 659,70 eur (50 000 Sk), ktoré sa zaviazal žalovaný splácať mesačnými splátkami vo výške 44,51 eur (1 341,-- Sk) vždy k 20. dňu v mesiaci, dátum prvej splátky bol určený dňom 20.11.2006 a konečná splatnosť úveru bola určená dňom 20.10.2011. Zmluva a VOP upravovali podmienky čerpania úveru, splácanie úveru a podmienky pri neplnení zmluvných povinností. V zmluve je uvedená výška úveru, úroková sadzba, poplatok za poskytnutie úveru, poplatok za správu úveru, výška splátok, periodicita splátok, splatnosť prvej splátky, konečná splatnosť, splatnosť úrokov, úrok z omeškania, spôsob splácania, číslo účtu a iné základne podmienky splácania (ďalej len základne podmienky). Zmluvné strany dohodli poplatok za správu úveru 60 Sk - 1,99 eur mesačne. Výška pevne úrokovej sadzby bola dohodnutá 18,40 % ročne, RPMN bola 22,97 % ročne. Tiež bolo dohodnuté, že z uhradených splátok veriteľ uhradí najskôr splatné poplatky a náklady súvisiace s úverom, úroky z omeškania, úroky z úveru a istinu. Žalovaný nedodrжал podmienky splácania úveru, dostal sa do omeškania so splácaním a pôvodný veriteľ ho na túto skutočnosť upozornil a vyzval ho na úhradu splatných záväzkov. Pôvodnému veriteľovi vznikla pohľadávka voči žalovanému vo výške 3 844,97

eur, ktorá pozostáva z istiny úveru po splatnosti vo výške 3 504,45 eur, z úrokov z omeškania, z nezaplatených splátok od 1. dňa omeškania do postúpenia pohľadávky, t.j. do 26.10.2010 vo výške 340,52 eur. Predmetná pohľadávka sa nachádzala vo výpise z bankovej knihy pôvodného veriteľa pod č. 771, ktorý preukazuje výšku postúpenej pohľadávky. Pôvodný veriteľ a spoločnosť Havel, Holásek & Partners uzatvorili dňa 21.10.2010 podľa § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ) zmluvu o postúpení pohľadávok č. 0918/2010/CE, kde v prílohe č. 1 je uvedená aj predmetná pohľadávka pod č. 771. Na základe tejto zmluvy prešla pohľadávka, jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené na postupníka, od 26.10.2010. Postupník Havel, Holásek & Partners listom zo dňa 27.10.2010 požiadal pôvodného veriteľa o písomné udelenie povolenia na tretí subjekt a pôvodný veriteľ dňa 5.11.2010 mu tento súhlas udelil. Pôvodný veriteľ oznámil žalovanému postúpenie pohľadávky doporučeným listom zo dňa 12.11.2010.

Spoločnosť Havel, Holásek & Partners a žalobca uzatvorili dňa 1.12.2010 zmluvu o postúpení pohľadávok, kde v prílohe č. 1 je pod č. 771 je uvedená aj pohľadávka voči žalovanému. Na základe tejto zmluvy prešla pohľadávka, jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené na žalobcu. Spoločnosť Havel, Holásek & Partners oznámila postúpenie pohľadávky žalovanému listom zo dňa 3.1.2011, ktorým ho zároveň vyzvala na okamžitú úhradu pohľadávky. Zmluvu o postúpení tejto pohľadávky žalobca nepredložil s poukazom na judikát NS SR sp. zn. R 119/2003. Žalobca tvrdil, že relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky zakladá bez ďalšieho aktívnu legitímáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky. Súd z takého oznámenia vychádza bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení. Žalobca listom zo dňa 14.6.2011 upozornil žalovaného na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, ak žalovaný ak neuhradí omeškané splátky v stanovenej lehote 15 dní, a to podľa článku 7.6 VOP. Žalovaný do podania žaloby pohľadávku neuhradil, preto žalobca listom zo dňa 4.7.2011 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 4.7.2011 a vyzval žalovaného na uhradenie celej pohľadávky do 3 dní od doručenia vyhlásenia mimoriadnej splatnosti. Žalovaný do podania žaloby na súd pohľadávku neuhradil, preto sa žalobca domáhal zaplataenia žalovanej sumy vo výške 3 844,97 eur, ktorá pozostáva z istiny úveru po splatnosti vo výške 3 504,45 eur, z úrokov z omeškania, z nezaplatených splátok od 1. dňa omeškania do postúpenia pohľadávky, t.j. do 26.10.2010 vo výške 340,52 eur. Zároveň si uplatňoval v zmysle základných podmienok dohodnutý zmluvný úrok vo výške 18,40 % ročne z istiny, t.j. zo sumy 3 504,45 eur od 5.7.2011 do zaplataenia. Tiež si uplatňoval úrok z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 3 504,45 eur od 5.7.2011 do zaplataenia. Žiadal, aby súd žalobe vyhovel a priznal mu trovy konania.

Vedľajší účastník Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Prešov listom, doručeným súdu dňa 12.6.2013, oznámil vstup do konania na podporu žalovaného.

Žalobca podaním, doručeným súdu dňa 15.8.2013, špecifikoval žalovanú sumu podaniu predložil aj výpisy z účtu žalovaného u pôvodného veriteľa a Sadzobník poplatkov a náhrad Slovenskej sporiteľne platný od 1.7.2006. Uviedol, že žalovaný čerpal úver v plnej výške 1 659,70 eur (50 000 Sk) jednorazovo a bezhotovostne dňa 2.11.2006 na základe predmetnej zmluvy o splátkovom úvere. Úroková sadzba bola určená ako pevná až do konečnej splatnosti úveru a v zmysle ÚP sa splatné úroky a poplatky stávali súčasťou istiny. Uviedol prehľad výšky úroku za jednotlivé mesiace od 30.11.2006 do 21.10.2010. Tiež uviedol prehľad výšky poplatkov za jednotlivé mesiace, a to od 30.11.2006 do 21.10.2010 mesačne po 1,99 eur za správu úveru a poplatky za upomienky - dňa 14.12.2006 vo výške 6,64 eur, dňa 4.1.2007 vo výške 16,60 eur, dňa 23.1.2007 vo výške 23,24 eur. Uviedol aj prehľad výšky úrokov z omeškania za jednotlivé mesiace s tým, že do 14.1.2009 bola použitá sadzba úroku z omeškania vo výške 26,40 % ročne a od 15.1.2009 vo výške 8 % ročne. Poukázal na to, že žalovaný mal zaplatiť celkom 60 mesačných splátok po 44,51 eur (1 341,-- Sk), prvá splátka bola splatná 20.11.2006, posledná splátka dňa 20.10.2011. Žalovaný uhradil celkom sumu vo výške 248,95 eur (7 500,-- Sk), pričom už s prvou splátkou bol v omeškaní. Od 21.5.2007 žalovaný bol sústavne v omeškaní so splácaním splátok úveru. Poslednú splátku uhradil dňa 2.7.2008 vo výške 795,-- Sk, t.j. 26,39 eur. Z uhradenej sumy, bola započítaná na istinu úveru suma 3 399,80 Sk a suma vo výške 4 100,20 Sk bola započítaná na splatné úroky z omeškania. Tiež uviedol špecifikoval sumu 3 844,97 eur ku dňu postúpenia pohľadávky z pôvodného veriteľa, t.j. ku dňu 21.10.2010, ktorá pozostávala z istiny vo výške 3 504,45 eur a z vyčíslených úrokov z omeškania do 21.10.2010 vo výške 340,52 eur. Túto sumu vypočítal tak, že ku čerpaniu úveru - 50 000,-- Sk pripočítal úroky do 31.12.2008 vo výške 24 926,50 Sk + poplatky do 31.12.2008 vo výške 2 960,-- Sk a odpočítal úhrady započítané na istinu vo výške 3 999,80 Sk a výsledná suma bola 74 484,70 Sk, t.j. 2 472,44 eur. K tejto sume pripočítal úroky od 1.1.2009 vo

výške 987,23 eur a poplatky od 1.1.2009 vo výške 44,78 eur, teda pripočítal sumu 1 302,01 eur a konečný výpočet istiny bol 3 504,45 eur (2 472,44 + 1 302,01). Sumu 342,52 eur - úrok z omeškania vypočítal tak, že z dôvodu prechodu na euro ho rozdelil na úrok do 31.12.2008 a od 1.1.2009. Suma 8 060,40 Sk bol úrok z omeškania do 31.12.2008, na túto sumu započítal úhrady vo výške 4 120,20 Sk a výsledok úroku z omeškania bol 3 960,20 Sk, čo je 131,45 eur. Úrok z omeškania od 1.1.2009 bol 209,07 eur a konečný výpočet úroku z omeškania bol 340,52 eur (131,45 + 209,07). Žalobca upozornil žalovaného na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru listom zo dňa 14.6.2011 a listom zo dňa 4.7.2011 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Žalobca okrem žalovanej sumy 3 844,97 eur žiadal priznať aj príslušenstvo, a to zmluvný úrok vo výške 18,40 % ročne zo sumy 3 504,45 eur (z istiny) od 5.7.2011 (deň po splatnosti úveru) do zaplatenia a zákonný úrok z omeškania vo výške 9,25 % ročne z istiny 3 504,45 eur od 5.7.2011 do zaplatenia.

Súd poučil účastníkov konania o ich právach a povinnostiach, žalovanému a vedľajšiemu účastníkovi doručil žalobu a vyzval ich, aby sa k nej v lehote 15 dní vyjadrili. Zároveň im oznámil, že do konania vstúpil vedľajší účastník na podporu žalovaného, žalovaného vyzval, aby v lehote 15 dní vyjadril, či súhlasí so vstupom vedľajšieho účastníka do konania alebo nie.

Žalovaný sa k žalobe a k vstupu vedľajšieho účastníka do konania v lehote určenej súdom nevyjadril.

Žalobca nesúhlasil so vstupom vedľajšieho účastníka do konania.

Okresný súd Stará Ľubovňa uznesením č.k. 5C/156/2013-105, zo dňa 11.6.2014 v spojení s rozhodnutím KS Prešov 4Co/93/2015-150, zo dňa 6.5.2015 rozhodol, že vedľajšie účastníctvo Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Prešov na strane žalovaného je prípustné.

Vedľajší účastník podaním, doručeným súdu dňa 31.7.2014, navrhol žalobu zamietnuť. Poukázal na to, že predmetnú vec je potrebné posudzovať ako spotrebiteľskú vec, na ktorú je potrebné aplikovať § 52-54 OZ. Žalobca by mal špecifikovať, na čo boli jednotlivé splátky započítané, pretože je pravdepodobné, že v dlhých splátkach si uplatňuje aj plnenie z neprijateľných pokút, ďalších sankčných mechanizmov a poplatky za upomienky s tým, že platby žalovaného započítaval v rozpore s § 566 OZ. Pri splátkach, u ktorých nastala splatnosť 3 roky pred podaním žaloby, vzniesol námietku premlčania. Poukázal aj na to, že tento právny vzťah je potrebné posudzovať aj podľa zákona č. 258/2001 o spotrebiteľských úveroch (ďalej len ZoSÚ). Tiež uviedol, že poplatky za vedenie účtu nemajú povahu odplaty za konkrétnu zmluvnú službu poskytovanú bankou a preto nepredstavujú samostatnú odplatnú službu banku klientovi, ale službu výhradne záujmom banky. Poukázal na to, že žalobca si uplatňuje duplicitne riadny úrok aj po dátume vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru a tiež si uplatňuje aj úrok z omeškania po splatnosti úveru. Podľa názoru vedľajšieho účastníka predmetný úver je bezúročný a bez poplatkov. Žiadal priznať náhradu trov konania.

Súd vyzval žalobcu a pôvodného veriteľa na predloženie dôkazov, týkajúcich sa postúpenia pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 ZoB, a to na predloženie

- písomnej výzvy pôvodného veriteľa žalovanému na úhradu dlhu pred postúpením pohľadávky a dokladu o jej doručení žalovanému,
- dôkazu o tom, že žalovaný bol pred postúpením pohľadávky pôvodný veriteľ spoločnosti Havel, Holásek & Partners viac ako 90 dní v omeškaní so splatením žalovanej sumy,
- dôkazu o tom, v akej výške bola splatná pohľadávka žalovaného pred jej postúpením
- písomného oznámenia pôvodného veriteľa žalovanému o vyhlásení mimoriadnej splatnosti celého úveru a dôkazu o jeho doručení žalovanému
- dôkazu o tom, že pred postúpením pohľadávky pôvodný veriteľ doručil žalovanému odstúpenie od úverovej zmluvy alebo výpoveď úverovej zmluvy.

Žalobca požadované dôkazy súdu v lehote stanovenej súdom nepredložil, nesúhlasil so stanoviskom vedľajšieho účastníka, nesúhlasil s námietkou premlčania, ani s námietkou, že nemôže uplatňovať v konaní aj zmluvný úrok aj úrok z omeškania, nesúhlasil s námietkou týkajúcou sa uplatňovania poplatkov banky. Žiadal, aby súd žalobe vyhovel.

Súd vo veci nariadil pojednávanie na ktoré predvolal účastníkov konania, ktorého sa zúčastnil žalobca a vedľajší účastník. Žalovaný sa pojednávania nezúčastnil, hoci predvolanie na pojednávanie mu bolo

riadne a včas doručené, neúčast' na pojednávaní neospravedlnil a nežiadal odročiť pojednávanie z dôležitých dôvodov, preto súd prejednal vec podľa § 101 ods. 2 O. s .p. v jeho neprítomnosti.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu a vedľajšieho účastníka, oboznámil sa s obsahom pripojených listinných dôkazov - zmluvou o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX (čl. 9 spisu), VOP (čl. 10 - 21), upozornením žalobcu na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru adresovaným žalovanému (čl. 22), oznámením žalobcu o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 4.7.2011 adresovaným žalovanému a doručenkou (čl. 23, 24), výpisom z bankovej knihy Slovenskej sporiteľne (čl. 25), oznámením pôvodného veriteľa žalovanému o postúpení pohľadávky na spoločnosť Havel, Holásek & Partners, s.r.o., zo dňa 12.11.2010, adresovaným žalovanému a doručenkou (čl. 27), oznámením spoločnosti Havel, Holásek & Partners o postúpení pohľadávky žalobcovi, adresovaným žalovanému a doručenkou (čl. 28, 29), informatívnymi výpismi z OR žalobcu a spoločnosti Havel, Holásek & Partners (čl. 31, 32), písomným vyjadrením žalobcu a výpisom z účtu žalovaného (čl. 41-50), Sadzobníkom poplatkov Slovenskej sporiteľne (čl.51, 52), vyjadrením vedľajšieho účastníka (čl. 115-123), vyjadrením pôvodného veriteľa ohľadom postúpenia pohľadávky na postupníka (čl. 213), vyjadrením žalobcu (čl. 216, 218) na základe čoho ustálil tento skutkový stav:

Z predloženej úverovej zmluvy je nesporné, že pôvodný veriteľ a žalovaný uzavreli dňa 2.11.2006 zmluvu o splátkovom úvere - druh úveru - MINI úver do 10 minút, podľa ktorej pôvodný veriteľ poskytol žalovanému spotrebný splátkový úver vo výške 50 000,-- Sk, t.j. 1659,70 eur, pri pevnej ročnej úrokovej sadzbe 18,40 %. Poplatok za správu úveru bol dohodnutý 60 Sk, t.j. 1,99 eur mesačne. Žalovaný sa zaviazal splácať úver s dohodnutým úrokom v 60 mesačných splátkach vo výške 44,51 eur (1 341,-- Sk) vždy k 20. dňu v mesiaci. Splatnosť prvej splátky bola dňa 20.11.2006 a poslednej splátky bola dňa 20.10.2011, kedy bola stanovená konečná splatnosť úveru. RPMN bola 22,97 % ročne. Splatnosť úrokov bola v posledný deň kalendárneho mesiaca. Žalovaný sa zaviazal platiť za správu úveru mesačne poplatok vo výške 1,99 eur (60,--Sk).

V záverečných ustanoveniach zmluvy dlžník vyhlásil, že sa oboznámil a súhlasí s VOP veriteľa, ÚP, Sadzobníkom a podmienkami určenými zverejnením. Tiež v záverečných ustanoveniach je uvedené, že všetky právne vzťahy výslovne neupravené v Úverovej zmluve sa budú riadiť príslušnými ustanoveniami ÚP, VOP, ObZ a ostatnými právnymi predpismi v tomto poradí a zmluvné strany sa dohodli, že ich vzájomné právne vzťahy sa budú podľa § 262 ObZ spravovať podľa príslušných ustanovení ObZ.

Z vykonaného dokazovania, a to z vyjadrenia žalobcu a z výpisu z účtu žalovaného u pôvodného veriteľa vyplýva, že pôvodný veriteľ účtoval žalovanému zmluvné úroky z úveru, úroky z omeškania, poplatky za správu úveru a poplatky za upomienky vo výške tak, ako je uvedené vyššie a ako to uviedol žalobca vo svojom vyjadrení. Nesporné je tiež, že žalovaný uhradil pôvodnému veriteľovi 6 splátok do 2.7.2008 spolu vo výške 7 500,--Sk, t.j. 248,95 eur, a to dňa 5.11.2007 2 x po 44,51 eur, 1x 10,56 eur, dňa 30.11.2007 33,96 eur a tiež 15,83 eur, dňa 4.2.2008 28,68 eur a tiež 37,71 eur a dňa 2.7.2008 6,80 eur a tiež 26,39 eur. Z týchto splátok pôvodný veriteľ sumu 3 399,80 Sk započítal na úhradu istiny a sumu 4 100,--Sk započítal na splatné úroky z omeškania.

Pôvodný veriteľ uzavrel so spoločnosťou Havel, Holásek & Partners, s.r.o., dňa 21.10.2010 zmluvu o postúpení pohľadávok č. 0918/2010/CE Podľa tvrdenia žalobcu pôvodný veriteľ postúpil tejto spoločnosti aj pohľadávku žalovaného z predmetného úverového vzťahu pod číslom 711.

Pôvodný veriteľ oznámil žalovanému doporučeným listom do vlastných rúk zo dňa 12.11.2010 postúpenie pohľadávky vo výške vo výške 3 844,97 s príslušenstvom postupníkovi Havel, Holásek & Partners s.r.o., Bratislava. Žalovaný oznámenie prevzal dňa 6.12.2010.

Havel, Holásek & Partners, s.r.o., zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 1.12.2010 postúpila pohľadávku voči žalovanému žalobcovi.

Havel, Holásek & Partners, s.r.o., listom zo dňa 3.12.2011 oznámil žalovanému postúpenie pohľadávky vo výške 2 427,42 eur žalobcovi a žalovaný prevzal toto oznámenie dňa 7.1.2011.

Žalobca listom zo dňa 14.6.2011 vyzval žalovaného na úhradu omeškaných splátok vo výške 3 744,97 eur v lehote 15 dní od odoslania tohto listu a tiež ho upozornil, že ak túto sumu v stanovenej lehote neuhradí, žalobca vyhlási mimoriadnu splatnosť celého úveru podľa čl. 7.6.1 VOP.

Žalovaný v lehote stanovenej žalobcom dlžnú sumu neuhradil, preto žalobca listom zo dňa 4.7.2011 vyhlásil mimoriadnu splatnosť celého úveru ku dňa 4.7.2011. Žalovaný zásielku v odbernej lehote neprevzal, vrátila sa žalobcovi späť nedoručená dňa 28.7.2011.

Žalobca na výzvu súdu zo dňa 9.10.2015 nepredložil požadované dôkazy, uviedol, že na žalobcu prešla celá pohľadávka včítane príslušenstva a všetky práva s ňou spojené a žalobca bol oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť celého úveru po postúpení pohľadávky.

Pôvodný veriteľ na výzvu súdu podaním, doručeným súdu 26.10.2015, oznámil, že pohľadávka, ktorá je predmetom konania, bola postúpená dňa 21.10.2010 na základe zmluvy spoločnosti Havel, Holásek & Partners, s.r.o. a pôvodný veriteľ odovzdal postupníkovi aj súvisiacu dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka postupníkovi. Vzhľadom na tieto okolnosti pôvodný veriteľ nedisponuje žiadnymi listinnými dôkazmi.

Žalobca na pojednávaní na žalobe a svojich písomných vyjadreniach trval, žiadal, aby súd žalobe vyhovel. Trval na uplatňovaní zmluvného úroku z úveru po splatnosti úveru, aj úroku z omeškania po splatnosti úveru. Nesúhlasil s tvrdením, že na podanie žaloby nemá aktívnu legitimáciu. Poukázal na stanovisko NBS, podľa ktorého nie je zakázané, aby bankový subjekt postúpil pohľadávku na nebankový subjekt, ktoré však súdu nepredložil. Tvrdil, že s postúpením pohľadávky prešlo na neho aj príslušenstvo pohľadávky, aj všetky práva spojené s pohľadávkou. Tvrdil, že mal oprávnenie vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. K premlčaniu pohľadávky nedošlo s poukazom aj na rozhodnutie KS Košice sp. zn. 6Co/363/2012. V prípade úspechu žiadal priznať náhradu trov konania.

Vedľajší účastník na pojednávaní poukázal na to, že žalobca aj napriek výzve súdu, nepredložil dôkaz o tom, aby pôvodný veriteľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Tvrdil, že oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru bol len pôvodný veriteľ a nie žalobca. K uzavretiu zmluvy o postúpení pohľadávky došlo v roku 2010, t.j. ešte pred splatnosťou celej pohľadávky, preto žalobca nie je aktívne legitimovaný v tomto spore. Ak by žalobca aj bol aktívne legitimovaný, bolo by nepremlčaných len 18 splátok vo výške 533,73 eur a ostatné splátky by boli premlčané. Premlčanie je potrebné posudzovať podľa OZ. Predmetný vzťah je občianskoprávny a spotrebiteľský, o čom rozhodoval aj KS Prešov vo viacerých rozhodnutiach, napr. aj v rozhodnutí sp. zn. 7Co/151/2015. Žalobca nemá nárok na zmluvný úrok z úveru, keďže tento úrok nemôže uplatňovať podľa § 502 ObZ, ale na úrok z úveru je potrebné aplikovať špeciálnu úpravu, a to ZoSÚ. Navrhol žalobu zamietnuť, priznať mu náhrady trov konania.

Sporné ostali skutočnosti, ktoré súd v konaní riešil, a to :

- či je žalobca aktívne legitimovaný na podanie žaloby
- či bol žalovaný v omeškaní s platením celej postúpenej pohľadávky viac ako 90 dní pred jej postúpením pôvodným veriteľom spoločnosti Havel, Holásek & Partners s.r.o.,
- či pred postúpením pohľadávky pôvodný veriteľ písomne vyzval žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy a či má o doručení tejto výzvy dôkaz,
- či je platné postúpenie pohľadávky pôvodným veriteľom spoločnosti Havel, Holásek & Partners, s.r.o., v zmysle príslušných ustanovení OZ a v zmysle § 92 ods. 8 ZoB, keďže išlo o bankovú pohľadávku a následne, či je platné postúpenie pohľadávky spoločnosťou Havel, Holásek & Partners, s.r.o., na žalobcu
- v akej výške bola pohľadávka splatná pred jej postúpením pôvodným veriteľom spoločnosti Havel, Holásek & Partners s.r.o.,
- či pohľadávka pôvodného veriteľa v čase postúpenia bola splatná v takej výške, ako ju postúpil spoločnosti Havel, Holásek & Partners s.r.o. a teda, či bola splatná v takej výške, ako ju táto spoločnosť postúpila žalobcovi,
- či pôvodný veriteľ pred postúpením pohľadávky zosplatnil celú pohľadávku, teda či vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru a či toto zosplatnenie aj doručil žalovanému a či mohol postúpiť celú nesplatnú pohľadávku
- či pred postúpením pohľadávky pôvodný veriteľ neukončil úverový vzťah so žalovaným odstúpením od zmluvy o úvere alebo výpoveďou tejto zmluvy žalovanému.

Žalobca tvrdil, že pôvodný veriteľ mohol postúpiť spoločnosti Havel, Holásek & Partners, s.r.o., aj nesplatnú pohľadávku. Pre platné postúpenie pohľadávky pôvodný veriteľ nebol povinný zasielať písomnú výzvu žalovanému na zaplatenie dlžnej sumy v zmysle zákona o bankách. Tvrdil, že relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky o postúpení pohľadávky zakladá bez

ďalšieho aktívnu legitímáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky. Súd z takého oznámenia vychádza bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky. Tiež tvrdil, že v prejednávanej príhode ide o platné postúpenie pohľadávky, keďže pôvodný veriteľ mohol postúpiť aj nesplattnú pohľadávku na iný subjekt, ktorý nie je bankou a žalobca bol oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. Na základe postúpenia pohľadávky prešli na žalobcu všetky práva z postúpenej pohľadávky, preto je aktívne legitimovaný na podanie žaloby.

Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná, keďže žalobca nie je aktívne legitimovaný v tomto spore z dôvodu, že postúpenie pohľadávky pôvodným veriteľom spoločnosti Havel, Holásek & Partners, s.r.o., nie je platné v zmysle § 92 ods. 8 ZoB, pretože išlo o bankovú pohľadávku a následne tiež nie je platné ani postúpenie pohľadávky zo spoločnosti Havel, Holásek & Partners, s.r.o., žalobcovi.

Na základe takto ustáleného skutkového stavu súd právne uzatvára:

So vstupom Slovenska do Európskej únie Slovenská republika je povinná aplikovať európske právne predpisy, ktoré majú prednosť pred slovenskými právnymi predpismi, teda je povinná prednostne aplikovať na prejednaný prípad aj Smernicu Rady č. 93/13 EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Táto Smernica 93/13 bola prevzatá do slovenského právneho poriadku zákonom č. 150/2004Z.z. účinným od 1.4. 2004 v ust. § 52-54, týkajúcich sa úpravy spotrebiteľských zmlúv.

Podľa čl. 3 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá, sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy ku škode spotrebiteľa.

Podľa čl. 3 ods. 2 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Skutočnosť, že určité aspekty podmienky alebo jedna konkrétna podmienka boli individuálne dohodnuté, nevyklučuje uplatňovanie tohto článku na zvyšok zmluvy, ak celkové hodnotenie zmluvy naznačuje, že aj napriek tomu ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu. Keď predajca alebo dodávateľ vnesie námietku, že štandardná podmienka bola individuálne dohodnutá, musí o tom podať dôkaz.

Podľa čl. 3 ods. 3 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 príloha obsahuje indikatívny a nevyčerpávajúci zoznam podmienok, ktoré sa môžu považovať za nekalé.

Podľa čl. 5 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 v prípade zmlúv, kde sú všetky alebo niektoré podmienky ponúkané spotrebiteľovi v písomnej forme, musia byť vždy tieto podmienky vypracované v jednoduchom zrozumiteľnom jazyku. Kde existuje pochybnosť o zmysle podmienky, prednosť má interpretácia priaznivejšia pre spotrebiteľa. Toto pravidlo interpretácie neplatí v súvislosti s postupmi stanovenými v článku 7.

Podľa čl. 6 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

Podľa čl. 7 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 členské štáty zabezpečia, aby v záujme spotrebiteľov a súťažiacich existovali primerané a účinné prostriedky, ktoré by zabránili súvislému uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov.

Podľa § 261 ods. 3 písm. d) ObZ okrem iného touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkového vzťahu: zo zmluvy o úvere (§ 497).

Zmluva o úvere ako absolútny obchod je upravená v § 497 ObZ, podľa ktorého zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Uzatvorená zmluva o úvere má charakter spotrebiteľskej zmluvy aj napriek ustanoveniu čl. II. bod 3, 4 podľa ktorých Všetky právne vzťahy vyslovene neupravené v úverovej zmluve sa budú riadiť príslušnými

ustanoveniami Úverových podmienok, VOP, ObZ a ostatnými právnymi predpismi v tomto poradí vzájomné právne vzťahy sa budú podľa § 262 ObZ. spravovať podľa príslušných ustanovení ObZ.

Na prejednávany prípad je možné použiť len tie ustanovenia ObZ, ktoré nie sú v rozpore so Smernicou 93/13 a s ustanoveniami OZ, týkajúcimi sa spotrebiteľských zmlúv a postúpenia pohľadávky, teda na prejednávany právny vzťah je potrebné aplikovať aj ustanovenia OZ, týkajúce sa spotrebiteľských zmlúv a postúpenia pohľadávky, účinné v čase uzavretia úverovej zmluvy a v čase postúpenia pohľadávky a tiež ustanovenia zákona o ochrane spotrebiteľa č. 634/1992 Zb., účinné v čase uzavretia úverovej zmluvy, ale aj špeciálne predpisy, a to zákon č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (ZoSÚ) a špeciálny zákon č. 238/2001 Z.z. o bankách (ďalej len ZoB), účinný v čase uzavretia úverovej zmluvy a postúpenia pohľadávky, keďže ide o bankovú pohľadávku.

Podľa § 52 ods. 1 OZ, účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy (ku 2.11.2006), Spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55 <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/1964-40/znenie-20060413>>, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Podľa § 52 ods. 2 OZ Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 3 cit. OZ Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 OZ, účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy, Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“).

Podľa § 53 ods. 3 OZ Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré

a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy,

b) dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa.

Podľa § 53 ods. 4 OZ Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 OZ, účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy, Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54 ods. 2 OZ V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 524 ods. 1 OZ Veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa § 524 ods. 2 OZ S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené

Podľa § 526 ods. 1 OZ Postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

Podľa § 565 OZ Ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Podľa § 3 ods. 1 OZ Výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 39 OZ Neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Na prejednávany prípad je potrebné aplikovať aj ustanovenia zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, účinné v čase uzavretia zmluvy o úvere.

Podľa § 2 ods. 1 zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy, Na účely tohto zákona sa rozumie:

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nakupuje výrobky alebo používa služby pre priamu osobnú spotrebu fyzických osôb, najmä pre seba a pre príslušníkov svojej domácnosti,
- b) predávajúcim podnikateľ, ktorý spotrebiteľovi predáva výrobky alebo poskytuje služby,
- e) dodávateľom každý ďalší podnikateľ, ktorý priamo alebo prostredníctvom iných podnikateľov dodal predávajúcemu výrobky,

V § 8 ods. 1 zák. o ochrane spotrebiteľa je upravený zákaz klamania spotrebiteľa, a to Nikto nesmie klamať spotrebiteľa, najmä uvádzať nepravdivé, nedoložené, neúplné, nepresné, nejasné, dvojzmyselné alebo prehnané údaje alebo zamlčať údaje o skutočných vlastnostiach výrobkov alebo služieb alebo úrovni nákupných podmienok.

Podľa § 23a ods. 1 zák. o ochrane spotrebiteľa Spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

Podľa § 23a ods. 2 zák. o ochrane spotrebiteľa Na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa osobitného predpisu (§ 52 až 60 OZ)sa primerane použijú ustanovenia tohto predpisu.

Podľa § 2 zák. č. 258/2001 Z.z. ZoSÚ, účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy, Na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme,
- b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom,

Podľa § 2 ods. 1 ZoSÚ Veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

Podľa § 2 ods. 2 ZoSÚ Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 153 ods 1 O.s.p. súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

Podľa § 154 ods. 1 O.s.p. pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

Ust. § 53 ods. 1 OZ, účinné v čase uzavretia úverovej zmluvy, vyslovene zakazovalo, aby spotrebiteľské zmluvy obsahovali ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, t.j. neprijateľné podmienky zmluvy. Podľa § 54 ods. 5 OZ V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platil výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 483/2001 Z. z o bankách (ďalej len ZoB), účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy, Banka je právnická osoba so sídlom na území Slovenskej republiky založená ako akciová spoločnosť, ktorá

b) poskytuje úvery a ktorá má na výkon činností podľa písmen a) a b) udelené bankové povolenie. Iná právna forma banky sa zakazuje.

Podľa § 2 ods. 2 ZoB Banka môže okrem činností uvedených v odseku 1 vykonávať, ak ich má uvedené v bankovom povolení, tieto ďalšie činnosti:

d) správu pohľadávok klienta na jeho účet vrátane súvisiaceho poradenstva,

Podľa § 2 ods. 3 ZoB Bankové povolenie je povolenie na založenie banky alebo na zriadenie pobočky zahraničnej banky a na vykonávanie bankových činností touto bankou alebo pobočkou zahraničnej banky v rozsahu vymedzenom v tomto povolení a za podmienok uložených týmto povolením alebo ustanovených týmto zákonom a osobitnými predpismi.

Podľa § 3 ods. 2 ZoB Bez bankového povolenia nemôže nikto poskytovať úvery a pôžičky v rámci predmetu svojho podnikania alebo predmetu inej svojej činnosti, z návratných peňažných prostriedkov získaných od iných osôb na základe verejnej výzvy, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 3 ods. 3 ZoB Bez bankového povolenia nemôže nikto vykonávať platobný styk a zúčtovanie pre iného v rámci predmetu svojho podnikania alebo predmetu inej svojej činnosti, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 6 ods. 1 ZoB Činnosť bánk a pobočiek zahraničných bánk podlieha bankovému dohľadu vykonávanému Národnou bankou Slovenska; v rozsahu ustanovenom týmto zákonom podlieha bankovému dohľadu aj činnosť iných osôb a subjektov súvisiacia s činnosťou alebo riadením bánk alebo pobočiek zahraničných bánk. Bankový dohľad sa vykonáva v rozsahu ustanovenom týmto zákonom nad jednotlivými bankami, pobočkami zahraničných bánk alebo inými subjektmi a tiež nad konsolidovanými celkami a subkonsolidovanými celkami (§ 44 <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/2001-483/znenie-20060501>>), ktorých súčasťou sú aj banky, a nad finančnými konglomerátmi podľa § 49c <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/2001-483/znenie-20060501>>.

Podľa § 6 ods. 7 ZoB Za výkon bankového dohľadu zodpovedá Národná banka Slovenska.

Podľa § 7 ods. 1 ZoB O udelení bankového povolenia rozhoduje Národná banka Slovenska.

Podľa § 7 ods. 5 ZoB Výkon bankových činností uvedených v bankovom povolení môže banka začať na základe písomného oznámenia Národnej banky Slovenska o splnení podmienok podľa odseku 4.

Podľa § 9 ods. 1 ZoB Bankové povolenie sa udeľuje na dobu neurčitú a nie je prevoditeľné na inú osobu ani neprechádza na právneho nástupcu.

Podľa § 9 ods. 2 ZoB Bankové povolenie obsahuje presné vymedzenie povolených bankových činností a môže obsahovať aj podmienky, ktoré musí banka alebo pobočka zahraničnej banky splniť pred začatím povolenej činnosti, prípadne ktoré musí dodržiavať pri výkone povolenej bankovej činnosti.

Podľa § 9 ods. 6 ZoB Banka a pobočka zahraničnej banky sú povinné podať príslušnému súdu návrh na zápis povolených bankových činností do obchodného registra na základe bankového povolenia do desiatich dní odo dňa, keď bankové povolenie nadobudlo právoplatnosť

Podľa § 27 ods. 1 ZoB Banka a pobočka zahraničnej banky vykonávajú obchody so svojimi klientmi na zmluvnom základe. Banka a pobočka zahraničnej banky sú povinné pri výkone svojej činnosti postupovať obozretné, najmä sú povinné riadiť svoje riziká a vykonávať obchody

Podľa § 92 ods. 8 ZoB, účinného v čase postúpenia pohľadávky (v čase uzavretia zmluvy to bol § 92 ods. 7 zák. o bankách), Ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením, čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta.

Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením, čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

Ako je uvedené vyššie, zásadnú otázku, ktorú súd v konaní riešil, bola otázka, či boli splnené zákonné podmienky na postúpenie tzv. bankovej pohľadávky. Zákon o bankách totiž nad rámec pravidiel cesie v OZ sprísňuje pravidlá pri postupovaní pohľadávok z bánk na iné subjekty. Dôvody by mali byť nepochybné, pretože banková činnosť a s ňou spojený vznik pohľadávok, má na rozdiel od iného druhu podnikania špecifika, najmä pokiaľ ide o dopady finančných produktov na ekonomiku. Súd preto skúmal, či došlo ku platnému postúpeniu pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 ZoB, účinného v čase postúpenia pohľadávky (v čase uzavretia zmluvy to bolo ust. § 92 ods. 7 ZoB).

Postúpenie pohľadávky je síce bežným právnym úkonom. Všeobecne môže byť predmetom zmluvy o postúpení pohľadávky pohľadávka akéhokoľvek druhu, teda aj iná ako peňažná, môže byť splatná, nespliatná alebo aj budúca, ale musí to byť pohľadávka určitá a existujúca.

Pokiaľ sa však cesia týka bankovej pohľadávky z bankového produktu osobitný predpis (lex specialis) dopĺňa zákonné pravidlá pre platné postúpenie. Súd je toho názoru, že postúpiť bankovú pohľadávku ZoB umožňuje iba:

- 1/ v tej časti, ktorá je po splatnosti (slovo „v omeškaní so splnením čo len časti záväzku, môže banka svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomu záväzku postúpiť...“)
2. iba po písomnej výzve na splnenie,
3. výzva musí byť zo strany banky
4. omeškanie trvá viac ako 90 dní.

Zákonné ustanovenie § 92 ods. 8 ZoB hneď v prvej časti prvej vety vyžaduje písomnú výzvu banky klientovi, ktorý je nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením, čo i len časti svojho peňažného záväzku. Ak zákon hovorí o omeškaní klienta banky so splnením, čo i len časti svojho peňažného záväzku, potom sa nesplnená povinnosť musí rozhodne týkať splatných splátok úveru. Citované ust. § 92 ods. 8 ZoB umožňuje banke postúpiť pohľadávku písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou, za predpokladu doručenia písomnej výzvy klientovi banky a po tom, čo je dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku. Žalobca ani na výzvu súdu nepredložil písomnú výzvu banky adresovanú žalovanému na splnenie dlhu, ktorá musí predchádzať postúpeniu aspoň 90 dní a ktorá je základným predpokladom pre postúpenie bankovej pohľadávky. Žalobca nepreukázal, aby banka skutočne takúto výzvu doručila žalovanému. Výzvu na úhradu dlhu totiž nenapĺňa oznam Slovenskej sporiteľne, adresovaný žalovanému o postúpení pohľadávky, a v žiadnom prípade túto výzvu nenapĺňa oznámenie postupníka Havel, Holásek & Partners s.r.o., o postúpení pohľadávky žalobcovi a jeho výzva žalovanému na zaplatenie postúpenej pohľadávky do stanoveného termínu. Žalobca tiež nepreukázal, aby žalovaný ako dlžník bol v omeškaní so splatením celej postúpenej pohľadávky viac ako 90 dní pred jej postúpením.

Súd dospel k záveru, že v zmysle § 92 os. 8 ZoB môže byť spôsobilým predmetom postúpenia pohľadávky zo strany banky len pohľadávka alebo časť pohľadávky, ktorá je už splatná. Vyplýva to aj z prvej časti druhej vety § 92 ods. 8 ZoB : „Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť (rozumej postúpenie pohľadávky), ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva...“. Z dôvodovej správy k ZoB vyplýva: „V odseku 7 sa upravuje možnosť použiť inštitút postúpenia pohľadávky zodpovedajúcej nesplácanému dlhu, a to aj osobe, ktorá nie je bankou „ (pôvodný odsek 7 sa stal odsekom osem po novelizácii zák. č. 552/2008 Z.z.).

Podľa názoru súdu mal zákonodarca na mysli oprávnenie banky postúpiť časť peňažného záväzku, s ktorým je dlžník aktuálne po stanovenú dobu napriek písomnej výzve v omeškaní. Tento záver vyplýva z gramatického, ale aj logického výkladu znenia citovaného ustanovenia, pretože v tomto ustanovení je zdôraznený peňažný záväzok klienta banky alebo časť peňažného záväzku, s ktorým je dlžník v omeškaní. Pod formuláciou „pohľadávka zodpovedajúca tomuto peňažnému záväzku“, treba rozumieť nesplácaný zročný dlh. Pripustením argumentácie žalobcu, že banka je oprávnená postúpiť celý úver po uplynutí 90 dní s omeškaním dlžníka splácať zročné splátky, by bolo nevyhnutné dospieť k záveru, že banka môže postúpiť akýkoľvek nesplátny - „živý“ úver po uplynutí relatívne krátkej doby v porovnaní s dobou, na ktorú sa úverové vzťahy bežne uzatvárajú (v prejednávanej príhode bolo poskytnutie úveru dohodnuté na 5 rokov), na akýkoľvek subjekt, ktorého činnosť nespadá v zmysle ZoB pod dohľad NBS a ktorý nemá povolenie na vykonávanie bankových činností. Toto by však bolo v rozpore s účelom ZoB a viedlo by k vytvoreniu právne neúnosného stavu, kedy by sa spotrebiteľia vstupujúci do zmluvného vzťahu s bankou, neočakávane ocitli v zmluvnom vzťahu s iným - nebankovým subjektom. Tento postup by bol tiež v rozpore s požiadavkou vynakladania náležitej odbornej starostlivosti, ktorá je od banky vyžadovaná v § 27 ods. 1 ZoB a v rozpore so Smernicou o nekalých praktikách.

Súd nespochybňuje právo banky postúpiť aj pohľadávku z celého úverového vzťahu, ale k tomu je možné pristúpiť len v súlade so zákonom a obchodnými podmienkami po tom, čo banka vyhlási predčasne mimoriadnu splatnosť celého úveru. Vyhlásiť predčasnú splatnosť bankového úveru je totiž výlučným oprávnením banky, ktoré môže banka realizovať ešte pred postúpením pohľadávky na nebankový subjekt.

Ani žalobca, ani pôvodný veriteľ - banka - na výzvu súdu nepredložili žiaden dôkaz o tom, aby banka doručila žalovanému riadnu výzvu na úhradu dlžnej sumy pred postúpením pohľadávky, tiež nepredložil súdu dôkaz o tom, aby banka vyhlásila predčasne mimoriadnu splatnosť celého úveru pred postúpením pohľadávky riadnou výzvou doručenou žalovanému v zmysle ust. § 565 OZ a ani nepredložil žiaden dôkaz o ukončení úverového vzťahu bankou so žalovaným pred postúpením pohľadávky odstúpením od zmluvy alebo výpoveďou zmluvy.

Banka postúpila nesplátnú pohľadávku najskôr spoločnosti Havel, Holásek & Partners, s.r.o. a postúpenie pohľadávky na túto spoločnosť oznámila žalovanému. Následne spoločnosť Havel, Holásek & Partners, s.r.o., postúpila pohľadávku zmluvou žalobcovi a táto spoločnosť Havel, Holásek & Partners s.r.o., oznámila žalovanému postúpenie pohľadávky žalobcovi ale toto nepostačuje na to, aby žalobca bol aktívne legitimovaný v tomto spore. Súd dodáva, že aktívnou legitímáciou sa rozumie takého hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), resp. mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencie tvrdeného práva na strane žalobcu) alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je základnou súčasťou súdneho konania (porov. Rozsudok NS SR z 29.6.2010 sp. zn. 2Cdo 205/2009).

Žalovaný bol v omeškaní s dlžnými splátkami, ale postúpenie sa týkalo celého dlhu, keďže k postúpeniu pohľadávky z pôvodného veriteľa - banky spoločnosti Havel, Holásek & Partners, s.r.o., došlo dňa 21.10.2010, teda pred splatnosťou celého úveru (splatný dňa 20.10.2011). K následnému postúpeniu pohľadávky zo spoločnosti Havel, Holásek & Partners s.r.o., na žalobcu došlo dňa 1.12.2010, t.j. tiež pred splatnosťou celého úveru.

Podľa názoru súdu špecifické pôsobenie bánk, na ktoré dohliada NBS, opodstatňuje záver, že s bankovým úverom, ktorý nie je splátny, nemôže nakladať nebankový subjekt. Nesplátny úver od banky je produktom banky, na ktorý dopadá dohľad centrálnej banky s prísne stanovenými pravidlami pre bankový sektor. Nebankový subjekt nie je oprávnený používať akékoľvek bankové oprávnenia a ani používať bankové úvery. Termín používať bankové oprávnenie zahŕňa aj správu úveru, aj zosplátnenie úveru ako určité zavŕšenie vzťahu vyplývajúceho zo zmluvných podmienok banky.

Ak predmetom postúpenej pohľadávky mala byť suma 3 844,97 eur, potom je zrejmé, že pôvodný veriteľ ako banka postúpil zmluvou zo dňa 21.10.2010 nebankovej spoločnosti Havel, Holásek & Partners s.r.o., aj nezročné splátky úveru, pričom k vyhláseniu ich predčasnej splatnosti zo strany banky nedošlo pred postúpením pohľadávky. Z výpisu OR na spoločnosť Havel, Holásek & Partners s.r.o., (čl. 32) vyplýva, že NBS jej neudelila povolenie na vykonávanie bankových činností. Predmetom zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 21.10.2010 na spoločnosť Havel, Holásek & Partners s.r.o., bola nezročná, nesplátná, t.j. neexistujúca pohľadávka, preto je toto postúpenie pohľadávky z pôvodného veriteľa na

spoločnosť Havel, Holásek & Partners s.r.o., neplatné. Spoločnosť Havel, Holásek & Partners s.r.o., následne zmluvou o postúpení zo dňa 1.12.2010 postúpila nesplattnú, t.j. nezročnú a teda neexistujúcu pohľadávku žalobcovi. Z uvedeného vyplýva, že ak je neplatné postúpenie pohľadávky na spoločnosť Havel, Holásek & Partners, s.r.o., táto nemohla platne postúpiť nesplattnú pohľadávku na ďalší subjekt, t.j. na žalobcu a preto je postúpenie predmetnej pohľadávky zo spoločnosti Havel, Holásek & Partners, s.r.o., na žalobcu tiež neplatné. Žaloba preto nie je aktívne legitimovaný v tomto spore na podanie predmetnej žaloby. Súd ešte poznamenáva, že z výpisu OR žalobcu vyplýva, že NBS neudelila povolenie na vykonávanie bankových činností ani žalobcovi (čl. 31 spisu).

Na záver súd dodáva, že z vyjadrenia žalobcu (čl. 44) a z predloženého účtu žalovaného vyplýva, že omeškanie žalovaného bolo od 21.5.2007 do 21.10.2010 (do postúpenia pohľadávky), 3 a pol bode. Za toto obdobie pôvodný veriteľ žalovanému iba predpisoval splátky, poplatky, úroky z úveru a úroky z omeškania, takýto postup nie je postupom a konaním s náležitou odbornou starostlivosťou banky v zmysle § 27 ods. 1 ZoB.

Po zhodnotení vykonaného dokazovania a s poukazom na citované zákonné ustanovenia súd dospel k záveru, že žalobca nie je aktívne legitimovaný v tomto spore z vyššie uvedených dôvodov, preto žalobu zamietol.

O trovách konania žalovaného súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p., t.j. podľa zásady úspechu. Žalovaný bol v konaní úspešný, ale trovy konania si neuplatňoval a zo spisu nevyplýva, aby mu nejaké trovy konania vznikli, preto mu súd trovy konania nepriznal.

O trovách vedľajšieho účastníka na strane žalovaného súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. Vedľajší účastník na strane žalovaného má v zmysle judikatúry súdov právo na náhradu trov konania potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva. Právny zástupca vedľajšieho účastníka na pojednávaní namietal aktívnu legitimáciu žalobcu z dôvodu, že nie je platné postúpenie pohľadávky v zmysle zákona o bankách. Na základe uvedeného súd rozhodol o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka tak, že v zmysle § 151 ods. 7 O.s.p. mu priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na tunajšom súde do 15 dní odo dňa jeho doručenia.

Podľa ust. § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa ust. § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p. ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.